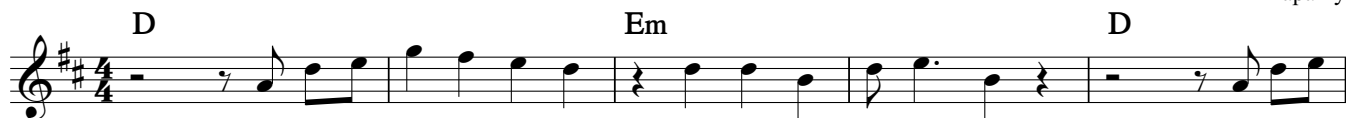

Maliny

Dušan Francú "Kremienok"
Zápalky

♩ = 190

Ka-me-ne gú - ľa - jú sa nám sa - mé do ces - ty, ma-li-ny
Na ces-te bli - ká ma - ják vo - jens-kej ko - ló - ny, eš - te mu

do-zrie - va - jú, keď už sme preč, so-chy sa vys-mie - va - jú
za - má - va - me, kým sa stra - tí v tme. To, čo sme u - krý - va - li,

na hlav-nom ná - mes - tí, že ob - čas ne - chá - pe - me, o čom i - de
sa na - raz u - voľ - ní,

reč. ko - neč - ne u - vi - dí - me, a - kí vlast - ne sme.

Refrén Chu - dob - ní du - chom, bla - ho - sla - ve - ní, spí - me na ze - mi,

kde sa dá. Priš - li sme na svet v dob - rom zna - me - ní,

pí - sať na ste - ny o prav - dách a skú - siť ich nájst'.

2. Ideme tichou cestou alejou jabloní,
labute prilietajú do známych hniezd,
hodiny odbíjajú, zvon pre nás zazvoní,
maliny dozrievajú, už sa dajú jesť.

Dva prsty rozťahnuté do neba dvíhame,
dnes ráno prišla správa – Narodil sa svet!
A keď si pri západe do trávy líhame,
potichu vzácne slová nechávame znieť.

Refr.: